

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Pilaitiškė Vanda SAKALAUSKIENĖ, studijavusi geofiziką Maskvoje, Lietuvoje savo akiratį praplėtė pozityvioje psichologijoje, meno filosofijoje ir teorijoje. Ji taip pat ir keramikė, ne vienerius metus mokiusi vaikus šio meno. Vanda Sakalauskiene beveik visuose Pilaitės poezijos pavasariuose ir vakaronėse savo posmus išdainuoja. Taigi ji bardė bei į Pilaitės himną pretenduojančių eilių ir muzikos autorė (himnas atliekamas pritariant sūnui Jonui Sakalauskui, Vokalinės grupės „El fuego“ nariui – nuo 2018-ųjų paskirtas eiti LNOBT generalinio direktoriaus pareigas – [čia](#)).

Prie Kruojos

Skandina žydinti lanka
Takelį mažą paupy,
Jos sidabrinė ramuma
Gaivina nerimą širdy.

O tu sugrįžk, sparnuota mano laime,
Tu sužydėk pražyduisia lanka,
Klajok rūku gimtajam mano kaime,
Nusišypsok prašvitusia aušra.

Bet paskandinusi viltis
Laimė plasnoja vis tolyn –
Neša upelis kaip smiltis,
Dienas dienužes praeityn.

Į saulę kylantys kalnai
Spindėjo grožiu nuostabiu,
Triukšmingi krito vandenai
Ir suposi arai virš jų.

Gal tu buvai aukštai ten pasikėlus,
Gal tu kritai sraunioju upeliu?
Tiesiau rankas aš į tave iškėlus –
Kuriuo, kuriuo praeisi tu keliu?

Bet tu trapi, nepaliesta
Dingai su apmaudu giliu
Ir iš svajonių išausta
Rožė pavirto dagiliu...